

szobák is megváltoztak volna. Valahogyan másképpen voltak építve a folyosók. és bizonyos képek a falakról hibáznak...

— A kriptát szeretném látni, hol Lubomírszki hercegnő pihen...

Az öreg kapus csóválja a fejét. Nincs kriptája a kolostornak, a hercegnőnek hírét sem hallotta.

— Pedig én miatta, csupán miatta jöttem ide...

Az öreg ember elgondolkozva néz rám. Megcsörgeti kezében a kulcsosomót, s így szól:

— Valamikor régen volt itt egy sírbolt, de azt már befalazták... Nagyon régen. Lehajtott fővel megyek kifelé, s a hercegnőre szomorúan gondolok.

DOBAI PÉTER

Óbuda, Kiscell — „Ó Buda alt ofen kis Máriatzell”,

A Trinitárius rend egykori kolostorudvarán, 1990 tavaszán

A vasbeton-panel lakótömbök, házsorok alá hantolt Óbuda
fölött, a kiscelli dombok Dunára-merengő magaslatán,
az egykori fogolykiváltó trinitárius rendház udvarán,
római oszlopfő-torzók *kétezeréves-közelében*, aranykori aktja

egy bronzából életre ébredő-eszmélő, első ifjúságába serdülő leánynak,
— akit *ma nyíló* virágok vesznek körül —
odahív, odavonz, odaint, *odatéveszt* magához társnak — — —
— — — ahogy hozzá odasétálok, ő évszázadok pillanatával elmenekül!